

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru.

Kos XXXIV. — Izdan in razposlan dne 22. aprila 1897.

Vsebina: (Št. 94—95.) 94. Dopustilnica za lokalno železnico iz Mauthausna v Grein. — 95. Ukaz o predpisih v obrambo, da ne trči na morju ladja na ladjo.

94.

Dopustilnica z dne 3. aprila 1897. l.

za lokalno železnico iz Mauthausna v Grein.

Na podstavi Najvišega pooblastila se mi je v porazumu z vdeleženimi ministrstvi vzvidelo, posestniku Karolu Bergerju v Schwertbergu v družbi z županom in deželnim poslancem Leopoldom Heindlom v Mauthausnu in notarjem dr.-jem Alfredom Heinzelom v Pergu podeliti po pogojih in načinih, določenih v nastopnem, po zmislu zakona o dopuščanju železnic z dne 14. septembra 1854. l. (drž. zak. št. 238) in pa zakonov z dne 31. decembra 1894. l. (drž. zak. št. 2 iz l. 1895.) in z dne 21. julija 1896. l. (drž. zak. št. 141) dopustilo za gradnjo in obrat lokomotivne železnice, katero bo napraviti kot lokalno železnico s pravilnim tirom od postaje Mauthausen na progi državne železnice St. Valentin—Gaisbach—Wartberg čez Schwertberg, Perg in Saxen v Grein.

§. 1.

Železnici, katera je predmet te dopustilnice, se dodeljujejo v členu V. zakona z dne 31. decembra 1894. l. (drž. zak. št. 2 iz leta 1895.) omejnene ugodnosti.

§. 2.

Za dopuščeno železnico dodeljuje država za dobo od časa, ko se začne obrat, do preteka 76. leta dopustilnega trajanja poroštvo letnega čistega donosa v največem zvesku 51.000 gl. a. v. v zavarovanje 4odstotnega obrestovanja in razdolžbene kvote prednostnega zajma v nominalnem znesku 1.200.000 a. v. v notah, katerega bo vzprejeti za stran nabave novcev in razdolžiti v zgoranjem času, in to tako, da bo državna uprava dopolnila primanjkljaj, če bi letni čisti donos ne dosegel zneska, za katerega velja poroštvo.

§. 3.

Od letnega, po §. 2. s poroštvom zagotavljenega čistega donosa je v odplačilo prednostnega zajma, ki se vzprejme, porabiti tisti znesek, ki ga določi državna uprava po razdolžbenem črtežu, katerega odobri ona in po katerem se mora razdolžiti vsa napravna glavnic (§. 11.) v času, dokler bo trajalo dopustilo.

§. 4.

Doplačilo prevzetega porošstva mora država zadnji čas tri mesece po predložbi dokumentiranega letnega računa opraviti potem, ko je bil ta račun pregledan.

Erar bo pak za pogojeno obrestovanje in za počrtežno razdolžbo zajma ob dogovorjenih rokih dospelosti po meri potrebščine, izpravljene na podstavi proračuna o donosu, a pridrževaje si obračun na podstavi letnega računa, opravljal delna plačila tudi poprej, ako vložijo koncesionarji dotično prošnjo o pravem času, preden izteče rok.

Ako bi se pokazalo po dokončni ustanovitvi letnega računa, katerega bo predložiti zadnji čas tri mesece po preteku obratnega leta, da so bile naprejščine odmerjene previsoko, morajo koncesionarji precej vrniti presežek, doštevši šest odstotkov obresti.

Doplačilo se mora zahtevati od države zadnji čas v letu dni po preteku dotičnega obratnega leta, ker bi sicer nehala pravica do njega.

§. 5.

Z zneskom, ki ga bo plačevala državna uprava vsled prevzetega poroštva, je ravnati zgolj tako, kakor z naprejščino, ki daje obresti po štiri od sto na leto.

Kadar preseže čisti donos železnice zagotovljeno letno vsoto, se mora dotični prebitek precej odpravljati na državno upravo v povračilo dane naprejščine z obrestmi vred tako dolgo, dokler se ta ne odplača popolnoma.

Pri tem je poplačati dospele obresti, preden se vrnejo naprejščine.

Terjatve države iz takih naprejščin ali obresti, ki še niso bile plačane do časa, ko mine dopustilo ali ko odkupi železnico država, je opraviti iz še ostajajoče imovine podjetbe.

§. 6.

Kaki stroški za beležbo efektov na domačih in unanjih borzah, kake kuponske kolkovnine in pa davki, ki jih bo podjetbi plačevati po preteku davka prostih let, se smejo postavljati v obratni račun kot razhodek.

To isto velja o upravnem prispevku, katerega bo plačevati za prednostni zajem, in pa o kakih povračilih za davke in pristojbine, ki jih bo dati posojajočemu finančnemu zavodu.

Za državna doplačila ne bo plačevala podjetba nikake dohodnine.

§. 7.

Gradnjo dopuščene železnice je začeti precej po dobljeni dovolitvi za njo in jo dokončati najdalje v poldrugem letu, računeč od današnjega dne. Dodelano železnico je takoj izročiti javnemu prometu ter vzdrževati obrat po nji nepretrgoma ves čas, dokler bo trajalo dopustilo.

Da se bodo držali gorenjega roka za gradnjo in pa da izvrše in opremijo železnico, kakor je primerno dopustilu, morajo dati koncesionarji zagotovilo, položivši primerno varščino v vrednostnih papirjih, v katerih se smejo nalagati novci varovancev.

Ako se ne bi izpolnjevale zgorenje dolžnosti po krivdi koncesionarjev, se sme izreči, da je zapala ta varščina.

§. 8.

Da izdelajo dopuščeno železnico, se dodeljuje koncesionarjem pravica razlastitve po določilih dotičnih zakonitih predpisov.

Ista pravica se dodeljuje koncesionarjem tudi zastran tistih dovlačnic, ki se morda naredo in o katerih bi državna uprava spoznala, da je njih pravica v javni koristi.

§. 9.

Koncesionarjem se je ob gradnji in obratu dopuščene železnice držati tega, kar ustanavlja ta dopustilnica, potem dopustilnih pogojev, ki jih postavi ministrstvo za železnice in pa drugačnih ukazil, ki se dadó, pa tudi tega, kar velevajo semkaj mereči zakoni in ukazi, zlasti zakon o dopuščanju železnic z dne 14. septembra 1854. l. (drž. zak. št. 238) in red za obrat železnice z dne 16. novembra 1851. l. (drž. zak. št. 1 iz l. 1852.), in pa zakoni in ukazi, kateri se morda dado v bodoče.

Kar se tiče obrata, se odpuščajo varnostne naredbe in prometni predpisi, podani v redu za obrat železnic in v dotičnih dodatnih določilih, v toliko, v kolikor in dokler se bo to z ozirom na posebne prometne in obratne razmere dopuščene lokalne železnice, sosebnost na njeno zmanjšano vozno brzino zdelo pripustno ministrstvu za železnice, a na to stran bodo veljali dotični posebni obratni predpisi, ki jih izdá ministrstvo za železnice.

§. 10.

Gradnja dopuščene železnice se izvrši po ukazih, ki jih izda ministrstvo za železnice, in to pod neposrednim vodstvom in nadzorom ministrstva za železnice, oziroma organov, ki jih ono odpošlje v to.

Gradnjo in dostavke je oddati po podrobnem projektu in proračunu stroškov, ki se pod primernim vplivom državnih organov sestavi pod neposredno ingerencijo vlade in kolikor moči po pogojih, navadnih pri gradnji državnih železnic.

Dela za gradnjo je oddati ločeno od nabave novcev.

Vrednost dostavek gradiva, odstopov zemljišč in drugih oprav, ki se zagotovijo s prevzetbo osnovnih delnic, je določiti z dogovorom med državo in vdeleženci, in če bi se dogovor ne mogel skleniti, s prostovoljno sodno cenitvijo.

Vozila, šine in drugačne železniške sestavine in pa vsi predmeti za opremo se morajo nabavljati samo in edino iz domačih tvornic.

Izjemo od tega določila sme ministrstvo za železnice v porazumu s trgovinskim ministrstvom dovoliti tedaj, kadar bi se dokazalo, da domače fabrike ne morejo opraviti dotičnih dostavek gledé na ceno, kakovost in čas, do katerega jih je izvršiti, po istih pogojih, kakor jih ponujajo unanje fabrike.

§. 11.

Koncesionarjem se priznava pravica, da s posebnim dovolilom državne uprave in s pogoji, ki jih ta postavi, narede v izvršitev dopuščene železniške podjetbe posebno delniško družbo, katera stopi v vse pravice in zaveznosti koncesionarjev.

Koncesionarji imajo pravico, po pogojih, ki jih ustanovi državna uprava, vzprejeti eventualno v delne zadolžnice razdeljen vrednostni zajem v nominalnem znesku 1,200.000 gl. a. v. v notah, katerega bo obrestovati s štirimi odstotki in razdolžiti v 76 letih od dneva podeljenega dopustila.

Ta prednostni zajem je oddati po ukazih, katere vkrene državna uprava.

Znesek resnične in pa nominalne napravne glavnice potrebuje odobrila državne uprave.

Pri tem velja to načelo, da se ne smejo v račun postavljati nikakršni drugi stroški razen

stroškov za sestavo projekta, za gradnjo in opravo železnice in za dobavo vozil z odobrilo državne uprave res uporabljenih in prav izkazanih, in pa razen zneska za dobavo gradivne zaloge in blagajniške dotacije, katerega ustanovi državna uprava, prištevisi interkalarni obresti in razdolžbene kvote, ki so bile med grajenjem res izplačane, in kar je res bilo kurzne izgube ob dobavi glavnice.

Ako bi bilo po popolni uporabi prve napravne glavnice treba še drugih novih staveb, in ako bi bilo treba pomnožiti obratne naprave, se smejo dotični stroški prišteti napravni glavnici, če je državna uprava privolila v namerjane nove stavbe ali v pomnožbo naprav in se stroški izkažejo, kakor gré.

Družbena pravila, pogodba o zajmu, ki jo je skleniti, in pa obrazci prednostnih obligacij in delnic, ki se izdadó, potrebujejo odobrila državne uprave.

V pravila delniške družbe, ki se napravi, je vzprejeti določilo, da morajo biti vsi udje načelnštva (upravnega sveta, ravnateljstva) avstrijski državljani ter prebivati v ozemlju kraljevin in dežel, zastopanih v državnem zboru.

§. 12.

Vojaščino bo prevažati po znižanih tarifnih cenah. Za uporabljanje vojaške tarife ob odpravi oseb in reči se bo v tem oziru, in pa glede polajšil potujočim vojaškim osebam ravnati po določilih, katera bodo veljala vsaki čas pri avstrijskih državnih železnicah.

Ta določila je uporabljati tudi na deželno brambo in pa na črno vojsko obeh državnih polovic, na tirolske deželne strelce in na žandarje, in to ne samo ob potovanju na račun državne blagajnice, ampak tudi, kadar potujejo te osebe službeno na svoj račun k orožnim vajam in priglednim zborom.

Koncesionarji se zavezujejo, da pristopijo k dogovoru med avstrijskimi železniškimi družbami sklenjenemu zastran nabave in imetja opravnih reči za prevažanje vojakov in pa zastran vzajemnega pripomaganja z osebjem in z vozili za večje vojaške prevoze, nadalje da pristopijo k vsakikrat veljajočim predpisom o železništvu za čas vojske in pa k dodatnemu dogovoru, ki je obveljal 1. dne junija 1871. l. o prevozu takih bolnikov in ranjencev, katere je na račun vojaške blagajnice prevažati ležeče.

Vsakokrat veljajoči predpisi za vojaške prevoze po železnicah, in pa vsakokrat veljajoči predpisi o železništvu za čas vojske zadobé za koncesionarje moč in veljavo z dnem, ko se po dopuščeni železnici prične obrat. Predpisi enake vrste, ki se bodo izdali po tem času, ki se pa ne bodo objavili po državnem zakoniku, zadobe za koncesionarje veljavnost tedaj, kadar se jim bodo priznanili uradoma.

Te dolžnosti imajo koncesionarji samo v toliko, v kolikor se zdi njih izpolnjevanje izvršljivo z ozirom na drugotnost te proge in na olajšila, vsled tega dodeljena glede na napravo in opremo.

Koncesionarji so dolžni, oddajaje službe se ozirati po zmislu zakona z dne 19. aprila 1872. l. (drž. zak. št. 60) na doslužene podčastnike iz vojske, vojne marine in deželne brambe.

§. 13.

Za prevažanje civilnih stražnih čet (varnostne straže, finančne straže i. e.) je slično uporabljati znižane tarifne postavke, ki veljajo za prevažanje vojakov.

§. 14.

Obrat železnice, ki je predmet te dopustilnice, bo vodila ves čas, dokler bo trajalo dopustilo, na račun koncesionarjev država, in koncesionarji bodo morali upravi državnih železnic povrniti stroške, ki ji zares nastanejo po tem obratovanju in kateri se eventualno ustanové poprek. Način, kako je voditi ta obrat, se vravna z obratno pogodbo, katera se sklene med državno upravo in koncesionarji.

Pri tem se pridržuje državni upravi, po svojem izprevidu vrejati obrat, ustanavljati tarife za prevažanje oseb in blaga, in pa ustanavljati razredbo blaga in vsa na prevažanje tovorov se nanašajoča postranska določila, kakor tudi ustanavljati dajatve, ki jih železniška podjetba opravlja za javne namene, sosebnost na korist poštno uprave in državnega telegrafskega zavoda, oziraje se vsaki čas na obstoječe prometne potrebe in tako dolgo, dokler se bo še zahtevalo državno poroštvo in dokler še niso povrnjene poroštvene naprejščine, ki jih je dala država.

Po preteku tega časa se morajo koncesionarji ravnati po ustanovljenih obratnih pogojih, oziroma po dotičnih v obratni pogodbi vkrenjenih določilih.

Vredba tarif za osebe in blago in pa vredba dajatev za javne namene se pridržuje vsakokrat zakonodavstvu, in taki vredbi se morajo podvreči koncesionarji.

§. 15.

Koncesionarji imajo dolžnost, po pogojih in pridržkih, navedenih v členu XII. zakona z dne 31. decembra 1894. l. (drž. zak. št. 2 iz l. 1895.), vsakokrat dopuščati državni upravi na njeno zahtevo vkupno porabo železnice med že obstoječimi železnicami ali pa takimi, ki se še napravijo in bodo v državnem obratu, in to takó, da bo imela državna uprava pravico, prosto določevaje tarife, za primerno odškodnino odpravljati ali dajati odpravljati cele vlake ali posamezne vozove po vkupno porabljeni železnici ali posameznih njenih kosih.

§. 16.

Dopustilna doba in ž njo vred v §. 9. lit. b) zakona o dopuščanju železnic izrečena obramba zoper napravo novih železnic se določa na devetdeset let, računeč od današnjega dne, ter mine po tem roku.

Državna uprava sme izreči, da je izgubilo dopustilo moč tudi pred iztekom gorenjega roka, ako se ne bi izpolnjevale dolžnosti, v §. 7. ustanovljene o začetku in dovršitvi gradnje in o začetku obrata, zastran take krivde koncesionarjev, katera bi se ne mogla opravičiti po zmislu §. 11. zakona o dopuščanju železnic.

§. 17.

Državna uprava si pridržuje pravico, da sme dopuščeno železnico, ko bo dodelana in v obrat oddana, vsaki čas odkupiti po nastopnih določilih:

1. Odškodnina, ki jo je dati, če se železnica odkupi, bodi v tem, da država namesto koncesionarjev prevzame, da jih sama plača, v §. 11. oznamenjeni prednostni zajem in pa kake drugačne po koncesionarjih z odobrilo državne uprave v založbo vštavnih napravnih stroškov (§. 11., odstavek 6.) vzprejete dolgove, in pa da delniško glavnico, v kolikor bi ta še ne bila razdolžena v času odkupa, izplača v popolni imenski vrednosti v gotovini ali v državnih zadolžnicah.

Državne zadolžnice je pri tem računati po tistem kurzu, ki se pokaže za povprečnega med de-

narnimi kurzi, kateri so se v ravno preteklem polletju zaznamovali na dunajski borzi uradno o državnih zadolžnicah enake vrste.

2. Izplačavši odkupnino, pride država po odkupu železnice in z dnem odkupa brez daljne odpote v bremen čisto, oziroma samo s še ne poplačanim ostankom po odobrilu države vzprejete prednostnega zajma obremenjeno last in v užitek tukaj dopuščene železnice z vsemi dotičnimi rečmi, naj bodo premične ali nepremične, vštveti tudi vozila in gradivne zaloge in pa blagajniške zaloge, kake dovlačnice, ki so last koncesionarjev, in družbena postranska opravila, in pa iz napravne glavnice narejene obratne in pričuvne zaklade, v kolikor niso le-ti že bili namenu primerno uporabljeni z odobrilom državne uprave.

3. Sklep državne uprave o izvrševanju pravic državnega odkupa, kateri se mora zgoditi vselej s pričetkom koledarskega leta, se v obliki izjave c. k. vlade priobči železniški podjetbi najpozneje do 31. dne oktobra neposredno zadnjega leta pred odkupom.

V ti izjavi se določi :

- a) čas, od katerega se opravi odkup;
- b) železniška podjetba, ki je predmet odkupa, in drugačni imovinski predmeti, kateri morajo, bodi si kot pritiklina železniške podjetbe, bodi si v poplačilo državnih terjatev vsled poroštvenega razmerja (§. 5.) ali iz drugih pravnih naslovov preiti na državo;
- c) znesek odkupnine, ki jo država plača železniški podjetbi (št. 1), s povedbo plačilnega roka in plačilnega kraja.

4. Državna uprava si pridržuje pravico, postaviti ob enem z vročbo odkupne izjave posebnega komisarja, kateri mora paziti na to, da se stan imovine od tega časa počenši ne izpremeni na škodo države.

Vsaka oddaja in obrememba nepremičnih imovinskih predmetov, navedenih v odkupni izjavi, potrebuje od časa odkupne izjave pritrditve posebnega komisarja. Isto velja o vsaki prevzetbi novih dolžnosti, katere segajo čez mejo opravnega obrata ali provzročujejo trajno obremenjenost.

5. Koncesionarji so dolžni, poskrbeti za to, da bo mogla državna uprava dne, kateri je ustanovljen

za odkup, prevzeti fizično posest vseh v odkupni izjavi navedenih imovinskih predmetov.

Ako bi koncesionarji ne izpolnili te dolžnosti, ima državna uprava pravico tudi brez pritrditve koncesionarjev in brez sodnega posredovanja prevzeti fizično posest oznamenjenih imovinskih predmetov. Počenši s časom odkupa se bo odkupljena železnica obratovala za račun države, in potemtakem so vsi obratni dohodki na korist, vsi obratni stroški pa na škodo državi.

Čisti donosi, ki se pokažejo po obračunu do časa odkupa, ostanejo, ne kratè obračuna iz poroštvenega razmerja s c. k. državno upravo, železniški podjetbi, katera pak mora sama poravnati vse iz gradnje in obrata železnice do zgoranjega časa nastale obračunske dolžnosti in drugačne dolgove, v kolikor jih po št. 1 ne prevzame država, da jih sama plača.

6. Država si pridržuje pravico, na podstavi odkupne izjave (št. 3) izvršiti vknjižbo državne lastninske pravice na vseh nepremičnih imovinskih predmetih, kateri preidejo vsled odkupa na državo.

Koncesionarji so dolžni, dati državni upravi na zahtevanje na razpolago pravne listine, katere bi bile morda potrebne ž njih strani.

§. 18.

Ko mine dopustilo in tistega dne, ko mine, preide brezodplatno na državo neobremenjena lastnina in užitek dopuščene železnice in vse premične in nepremične pritikline, vštveti tudi vozila, gradivne zaloge in blagajnične zaloge, kake dovlačnice, ki so last koncesionarjev, in družbena postranska opravila in pa iz napravne glavnice narejene obratne in pričuvne zaklade, v obsegu, povedanem v §. 17., št. 2.

Ko mine to dopustilo, in pa tudi, ko se odkupi železnica (§. 17.), obdrže koncesionarji last pričuvnega zaklada, napravljenega iz lastnih donosov podjetbe, in pa kar bi imeli po obračunih terjati, potem tudi last posebnih naprav in poslopij, narejenih ali pridobljenih iz lastne imovine, katere so si koncesionarji sezidali ali pridobili sami po pooblastilu državne uprave z izrečnim pristavkom, da te reči niso pritiklina železnice.

§. 19.

Ako se napravi delniška družba, imej komisar, ki ga postavi državna uprava, tudi pravico, koli-

korkrat se mu zdi primerno, hoditi v seje upravne sveta ali drugega zastopa, kateri bo veljal za predstojništvo družbe, in pa v velike zборе, ter tam ustavljati vse sklepe in odredbe, nasprotne zakonom, dopustilo ali družbenim pravilom, ali pa kvarne javni koristi in finančni koristi poroštvujoče države; toda v takem primeru je komisarjeva dolžnost, precej si izprositi odločilo ministrstva za železnice, katero je dati brez odloga in katero veže družbo.

§. 20.

Ako bi se poleg vsega poprednjega svarila večkrat prelomile ali opustile v dopustilnici ali v zakonih naložene dolžnosti, se pridržuje državni upravi tudi pravica, poprijeti se zakonom primernih naredeb ter po okolnostih izreči, da je dopustilo izgubilo moč še pred iztekom dopustilne dobe.

Guttenberg s. r.

95.

Ukaz trgovinskega ministrstva z dne 17. aprila 1897. l.

o predpisih v obrambo, da ne trči na morju ladja na ladjo.

Uvodna določila.

Vse ladje se morajo na planem morju in v vodah, ki so ž njim v zvezi ter so plovne za morske ladje, držati nastopnih predpisov.

Po zmislu teh predpisov je šteti vsako ladjo, katera plove z jadri in ne s parom, za „jadrnico“, vsako s parom plovočo ladjo pak, bodi si da ima h kratu tudi jadra ali ne, za „parnico“.

Beseda „parnica“ obsega vsako ladjo, katera se pomika naprej vsled strojevne sile.

Po zmislu teh predpisov je ladja „plovoča (ob plovbi)“, če ni niti zasidrana niti ne pritrjena na kopnem, niti ne tiči na dnu.

Luči in znamenja.

V teh predpisih pomenja beseda „viden“, če se uporablja na luči, toliko, kakor viden v temni noči ob čistem ozračju.

Člen 1.

Predpise o lučeh je izpolnjevati o vsakem vremenu od sončnega zahoda do sončnega vzhoda; med tem časom se ne smejo kazati nobene druge luči, ki bi se vtegnile zamenjati s predpisanimi.

Člen 2.

Plovoča parnica mora imeti:

- a) Na prednjem jamboru ali pred njim, ali pa če je ladja brez prednjega jambora, na prednjem delu ladje belo, svetlo luč v višini vsaj šestih metrov nad truplom ladje — in če presega širina ladje šest metrov, v višini nad truplom ladje, ki ni manjša kakor širina ladje — a nikedar ni treba, imeti to luč više kakor dvanajst metrov nad truplom. Ta luč mora biti vravnana in nameščena tako, da meče nepretrgoma svetlobo črez lok obzorja dvajsetih kompasovih črt, in to od ravno spredaj deset črt na vsako stran ladje, to je dve črti nad prečno mer nazaj na vsako stran, ter mora biti tako močna, da je vidna na razdaljo vsaj petih morskih milj.
- b) Na desni strani zeleno luč, tako vravnano in nameščeno, da meče nepretrgoma svetlobo črez lok obzorja desetih kompasovih črt od ravno spredaj na desno stran, torej dve črti nad prečno mer nazaj na desno stran, ter tako močno, da je vidna na razdaljo vsaj dveh morskih milj.
- c) Na levi strani rdečo luč, tako vravnano in nameščeno, da meče nepretrgoma svetlobo črez lok obzorja desetih kompasovih črt od ravno spredaj na levo stran, torej dve črti nad prečno mer nazaj na levo stran, ter tako močno, da je vidna na razdaljo vsaj dveh morskih milj.
- d) Omenjena zelena in pa rdeča stranska luč mora imeti na notranji strani vsaka svoj ščit, kateri štrli pred lučjo toliko, da luči ni videti črez provo z druge strani.
- e) Plovoča parnica sme imeti še drugo luč enake kakovosti, kakršne je pod a) popisana luč. Obe ti luči se morata namestiti v mēr podseka (kilja) tako, da je ena vsaj pet metrov viša od druge in da je, kar se tiče vzajemnega reda, spodnja luč pred višo. Navpična razdalja teh dveh luči bodi manjša, kakor njuna vodoravna razdalja.

Člen 3.

Parnica, katera vleče drugo ladjo, mora imeti mimo stranskih luči dve svetli, beli luči, navpik drugo nad drugo, oddaljeni med seboj vsaj dva metra; ako vleče več kakor eno ladjo, mora imeti nadaljno svetlo, belo luč dva metra nad ali pod obema omenjenima lučima tedaj, kadar znaša dolžina vlaka od zadka vlekoče ladje do zadka zadnje vlečene ladje več kakor stoosemdeset metrov. Vsaka teh luči mora biti tako močna, prav tam nameščena in ravno tako vravnana, kakor bela, v členu 2. a) omenjena luč, izvzemši tretjo luč, katera sme biti v višini vsaj štirih metrov nad truplom ladje.

Taka parnica sme imeti majhno belo luč za strojevim dimnjakom ali zadnjim jamborom, da se more vlečena ladja krmiti po nji, vendar ne sme biti taka luč vidna pred prečno merjo.

Člen 4.

- a) Ladja, ki je vsled kakega prigodka nekretna, mora imeti v isti višini, katera je določena za belo luč, omenjeno v členu 2. a) — in če je parnica, na mesto bele luči — dve rdeči luči na mestu, na katerem sta najbolj vidni, navpik drugo nad drugo in vsaj dva metra narazen ter tako močni, da sta vidni okrog po vsem obzorju na razdaljo vsaj dveh morskih milj. Po dnevju mora imeti taka ladja dve črni krogli ali znamenili s premerom po šestdeset centimetrov, navpik drugo nad drugo, in ne manj narazen kakor dva metra, na mestu, na katerem sta najbolj vidni.
- b) Ladja, katera ima opraviti s polaganjem ali vzdiganjem telegrafskega kablja, mora imeti na mestu, katero je določeno za belo, v členu 2. a) omenjeno luč, — in če je parnica, namesto bele luči — tri luči, navpik drugo na drugo in narazen vsaj po dva metra. Najviša in najspodnejša teh luči morata biti rdeči, srednja pa bela, ter vse tri morajo biti tako močne, da so vidne okrog po vsem obzorju na razdaljo vsaj dveh morskih milj. Po dnevju mora imeti taka ladja — navpik drugo nad drugim in vsaj dva metra narazen na mestu, kjer so najbolj vidna — tri znamenila po vsaj šestdeset centimetrov v premeru, od katerih je najviše in najspodnejše kroglasto in rdeče, srednje pa rombasto in belo.
- c) V tem členu omenjene ladje ne smejo, če ne plovejo, imeti stranskih luči, če pa plovejo, ju morajo imeti.

d) Luči in znamenila, katere morajo imeti ladje po tem členu, bodo drugim ladjam v znamenje, da je ladja, ki jih ima, nekretna in zato ne more iti s poti.

Ta znamenja niso znamenja ladij v sili ali takih ladij, ki zahtevajo pomoč.

Znamenja v sili obsega člen 31.

Člen 5.

Plovoča jadrenica in vsaka ladja, ki je vlečena, mora imeti tiste luči, katere so v členu 2. predpisane za plovočo parnico, izvzemši tamkaj omenjene bele luči, katerih ne sme imeti nikoli.

Člen 6.

Kadarkoli se, kakor na malih, ob slabem vremenu plovočih ladjah, ne dadó trdno namestiti zelene in rdeče stranske luči, morajo vendar biti te luči prižgane ter pripravljene, da se lahko rabijo takoj. Kadar se bliža taka ladja drugim ladjam, je izpostaviti te luči na dotičnih straneh o pravem času, da se zabrani, da ne bi trčili ladij vkupe, in to tako, da bodo luči kolikor moči vidne, a da zelene luči ne bo videti z leve strani, rdeče pa ne z desne strane in, ako mogoče, da ju ne bo videti na dotični strani več kakor dve črti črez prečno mér nazaj.

Da bo raba teh prenosnih luči tem varnejša in loža, morajo biti svetilnice namazane zunaj z barvo luči, katero kažejo, ter imeti pripravne ščitke.

Člen 7.

Parnice, imajoče prostornosti manj kakor štiri-deset bečev, potem plovila na vesla ali jadra, imajoča prostornosti manj kakor dvajset bečev, in pa ladjice (barke) na vesla niso dolžne, ob plovbi imeti v členu 2. a), b) in c) omenjene luči, pač pa morajo, če nimajo teh, imeti nastopne luči:

1. Parnice s prostornostjo manj kakor štiri-desetih bečev, morajo imeti:

- a) Na sprednjem delu ladje ali na strojevnem dimnjaku ali pred njim, kjer jo je najbolj videti, in visoko vsaj tri metre nad planico svetlo belo luč, vravnano in nameščeno tako, kakor je predpisano v členu 2. b) in c), in tako

močno, da je vidna na razdaljo vsaj dveh morskih milj.

- b) Zeleni in rdeči stranski luči, vravnani in nameščeni tako, kakor je predpisano v členu 2. b) in c), in močni tako, da sta vidni na razdaljo vsaj dveh morskih milj; ali pa dvobarevno svetilnico, ki kaže zeleno in rdečo luč od ravno spredaj do dveh črt čez prečno mér nazaj na dotični strani. Take svetilnice je imeti ne manj kakor en meter visoko pod belo lučjo.

2. Male parne ladjice (barke), kakor jih imajo morske ladje, smejo imeti belo luč manj visoko kakor tri metre nad planico, vsakakor pa nad svetilnico, omenjeno v točki 1. b).

3. Plovila na vesla ali jadra, imajoča prostornosti manj kakor dvajset bečev, morajo imeti pripravljeno, da jo lahko rabijo takoj, svetilnico z zelenim steklom na eni in rdečim steklom na drugi strani, katero je, kadar se približa plovilo drugim ladjam, ali se mu približajo druge ladje, o pravem času, da se zabrani, da ne trči ladja na nje, pokazati tako, da ne bo videti zelene luči z leve strani, rdeče luči pa ne z desne strani.

4. Ladjice (barke) na vesla ali jadra morajo imeti, da jo lahko rabijo takoj, belo luč, katero je, da se zabrani, da ne trčijo na nje druge ladje, izpostaviti začasno in o pravem času.

V tem členu omenjene ladje niso dolžne, imeti v členu 4. a) in v členu 11. (zadnjem odstavku) predpisane luči.

Člen 8.

Lavdska plovila, ki imajo opraviti v svoji postaji z lavdsko službo, nimajo za druge ladje predpisanih luči, ampak imajo krog vsega obzorja vidno belo luč na vrhu jambora in morajo mimo tega kazati v kratkih presledkih, kateri ne smejo nikedar trajati več kakor petnajst minut, eno ali več migljajočih luči.

Kadar se zelo približajo drugim ladjam ali druge ladje njim, tedaj morajo imeti stranske luči pripravljene, da jih lahko rabijo takoj, ter morajo storiti, da se te v kratkih presledkih zalesketavajo, ali jih pokazovati, da naznanijo mér, v katero plovejo, vendar se nikoli ne sme kazati zelena luč na levi, rdeča pa ne na desni strani.

Lavdska ladja take vrste, da mora pristopiti k ladji, ako hoče lavda izstopiti, sme kazati belo

luč, na mesto da bi jo imela na vrhu jambora, in sme namesto zgoraj omenjenih barevnih luči imeti pripravljeno, da jo lahko rabi takoj, kakor je opisano zgoraj, svetilnico z zelenim steklom na eni, z rdečim pa na drugi strani.

Lavdska plovila, ki nimajo opraviti v svoji postaji z lavdsko službo, morajo imeti iste luči, kakor druge ladje enake prostornosti.

Člen 9.

O tem, kake luči morajo imeti ribiška plovila, veljajo v tem ožiru izdani posebni predpisi, dokler se ne vkrene nič drugega.

Obseženi so v dodatku k temu ukazu.

Člen 10.

Ladja, katero prehitijo druga ladja, mora ti zadnji ladji kazati z zadka belo luč ali migljajočo luč.

Bela luč, katero je kazati po tem členu, sme biti nameščena s svetilnico, katera pak mora biti v tem primeru tako vravnana in opremljena s ščitki, da meče nepretrgoma luč čez lok obzorja dvanajstih kompasovih črt in to od ravno zadaj šest črt na vsako stran ladje, in da je luč vidna na razdaljo vsaj ene morske milje. Tako luč je imeti, če le mogoče, v isti višini kakor stranske luči.

Člen 11.

Ladja, dolga manj kakor šestinštirideset metrov, mora imeti, če je zasidrana, spredaj kje, kjer jo je najbolje videti, pa ne više kakor šest metrov nad truplom, belo luč v svetilnici, katera je vravnana tako, da meče jasno, enakomerno, nepretrgoma luč krog vsega obzorja, vidno na razdaljo vsaj ene morske milje.

Ladja, dolga šestinštirideset in več metrov mora, če je zasidrana, imeti na sprednjem delu v višini ne manj kakor šestih metrov in ne več kakor dvanajst metrov nad truplom ravno tako luč in na zadku ali blizuzadka v višini ne več kakor pet metrov pod sprednjo lučjo drugo tako luč.

Za dolžino ladje je šteti dolžino, povedano v vpisnici.

Ladja, ki je zadela na dno v plovni vodi ali blizu nje, mora imeti zgoraj omenjeno luč, oziroma zgoraj omenjene luči in pa rdeči, v členu 4. a) omenjeni luči.

Člen 12.

Vsaka ladja sme, če je to potrebno, da obrne na se pozornost, kazati mimo luči, zahtevanih v teh predpisih, tudi še migljajoče luči ali dati kako podobno znamenje, toda tako, da se to ne bo moglo zameniti z znamenjem za silo.

Člen 13.

Noben teh predpisov ne prikrajšuje veljavnosti posebnih predpisov, ki jih je katera koli vlada izdala zastran imetja nadaljnih stalnih ali znamenilnih luči za dve ali več vojnih ladij ali za ladje, plovoče v spremstvu (*convoy*), niti ne omejuje kazanja spoznavalnih znamenj, ki so jih vpeljali imetniki ladij in odobrile njih vlade, ter katera so se redno vpisala in razglasila.

Člen 14.

Parnica, katera plove samo z jadri, pa ima strojevni dimnjak po koncu, mora imeti po dnevu črno kroglo ali znamenilo s premerom šestdesetih centimetrov spredaj tam, kjer jo je najboljše videti.

Zvočna znamenja ob temotnem vremenu.

Člen 15.

Vsa v tem členu za plovoče ladje predpisana znamenja morajo dajati:

1. „Parnice“ s parno brizgalko ali sireno.
2. „Jadrenice in vlečene ladje“ z rogom za meglo.

V tem členu rabljeni besedi „zategnjeni zvok“ pomenjata zvok, ki traja štiri do šest sekund.

Parnica mora imeti močno brizgalko ali sireno, na katero se piska s paro ali drugim pomočkom namesto pare in katera je nameščena tako, da ne zadržuje njenega zvoka nobena ovira; nadalje mora imeti močan, z mehničnimi pomočki gnan rog za meglo in mimo tega tudi glasno pojoč zvon.

(V vseh primerih, v katerih ukazujejo ti predpisi zvon, sme biti zvon zamenjen na turških ladjah z bobnom ali tudi gongom, kjer se na manjših morskih ladjah rabijo taki nastroji.)

Jadrenica dvajsetih in več bečev kosmate prostornine mora imeti podoben rog za meglo ter enak zvon.

(Slovenisch.)

Ob megli, grdem vremenu, metežu in hudih nalihv hodisi po dnevu ali po noči, se morajo uporabljati v tem členu popisana znamenja tako-le:

- a) Plovoča parnica mora dajati v presledkih ne več kakor dveh minut zategnjem zvok.
- b) Plovoča parnica, ki se je ustavila in ne gre več dalje, mora dajati v presledkih ne več kakor dveh minut dva zategnjena zvoka s presledkom blizu ene sekunde med njima.
- c) Plovoča jadrenica mora dajati v presledkih ne več kakor ene minute, če vesla s šijami leve strani, po en zvok, če pa vesla s šijami desne strani, po dva zaporedna zvoka, in če vesla z vetrom od prečne meri do nazaj, tri zaporedne zvoke.
- d) Zasidrana ladja mora v presledkih ne več kakor ene minute hitro zvoniti z zvonom okoli pet sekund.
- e) Vlekoča ladja, potem ladja, ki ima opraviti s polaganjem in vzdiganjem telegrafskega kabla, in pa plovoča ladja, ki ne more iti s poti bližajoči se ladji, ker je nekretna ali nesposobna za kretanje, kakršno zahtevajo ti predpisi, mora dajati namesto znamenj, predpisanih v točki a) in c) tega člena, v presledkih ne več kakor dveh minut tri zaporedne zvoke, in to en zategnjen zvok, za katerim prideta dva kratka zvoka. Vlečena ladja sme dati to znamenje, drugega znamenja pa ne sme dati nobenega.

Plovila na vesla in ladjice manjše kosmate prostornosti kakor dvajsetih bečev niso dolžne, dajati spredaj omenjena znamenja, pač pa morajo, če jih ne dajejo, dajati v presledkih ne več kakor ene minute kako drugo močno zvočno znamenje.

Zmanjšava brzine ladij ob temotnem vremenu.

Člen 16.

Vsaka ladja mora ob megli, grdem vremenu, metežu ali hudih nalihv pluti zmerno brzo, skrbno se oziraje na dane okolnosti in razmere.

Parnica, ki sliši, kakor se je zdi, iz prečne meri do spredaj znamenje za meglo s kake ladje, katere pozicija je negotova, mora, v kolikor to dopuščajo dane okolnosti, ustaviti stroj in potem pluti oprezno, dokler ne mine nevarnost, da bi trčila na ono ladjo.

Pravila za krmo in jadranje.

U v o d.

Nevarnost, da trči ladja na ladjo, se dá, če to pripuščajo okolnosti, vgotoviti s skrbnim opazovanjem kompasovega ogla bližajoče se ladje. Če se ogel ne izpremeni znatno, tedaj si je misliti, da preti taka nevarnost.

Člen 17.

Če se bližata dva jadrenici tako, da preti nevarnost, da trčita druga na drugo, tedaj mora ena izmed njih iti drugi s poti tako le, namreč:

- a) Ladja s polnim vetrom mora iti s poti ladji, jadrajoči v veter.
- b) Ladja, jadrajoča s šijami leve strani v veter, mora iti s poti ladji, jadrajoči s šijami desne strani v veter.
- c) Če jadrata obe ladji s polnim vetrom, pa imati veter na raznih straneh, tedaj mora ladja, ki ima veter z leve strani, iti s poti drugi ladji.
- d) Če imata obe s polnim vetrom jadrajoči ladji veter z iste strani, tedaj mora nad vetrom jadrajoča ladja iti s poti ladji, jadrajoči pod vetrom.
- e) Ladja, jadrajoča pred vetrom, mora iti s poti drugi ladji.

Člen 18.

Kadar se srečata dve parnici v ravno nasprotni ali skoraj nasprotni méri, tako da se je bati, da trčita druga na drugo, tedaj morata obe premeniti svoj tek na levo stran, da bosta mogli potem na desni strani svobodno iti druga mimo druge.

Ta člen se uporablja samo tedaj, kadar se dve ladji srečata v ravno nasprotni ali skoraj nasprotni meri, tako da se je bati, da trčita druga na drugo, a ne uporablja se na ladje, katere lahko gredo svobodno druga mimo druge, če obe obdržita svojo mër.

Posamezni primeri, na katere se nanaša ta člen, so tisti, kadar gre vsaka teh ladij naravnost ali skoraj naravnost na drugo, ali z drugimi besedami, tisti primeri, v katerih vidi/ po dnevnu vsaka ladja jambore druge ladje v isti črti ali skoraj v isti črti s svojimi jambori; po noči pa tisti primeri, v katerih stoji vsaka ladja tako, da vidi obé stranski luči druge ladje.

Ta člen ne se uporablja po dnevnu na primere, kadar ladja vidi, da druga ladja prekrižuje njen tek pred plečem (čelom), ali po noči na primere, kadar stoji rdeča luč ene ladje nasproti rdeči luči druge ladje, ali kadar stoji zelena luč ene ladje, nasproti zeleni luči druge ladje, ali kadar je spredaj videti rdečo luč brez zelene luči ali zeleno luč brez rdeče luči, ali kadar se obe luči, rdeča in pa zelena luč, vidita v kaki drugačni meri kakor ravno spredaj.

Člen 19.

Kadar se križata teka dveh parnic, da se je bati, da trčita druga na drugo, tedaj mora iti s poti tista parnica, katera ima drugo na svoji desni strani.

Člen 20.

Kadar ploveta parnica in jadrenica v takih mërreh, da se je bati, da trčita druga na drugo, tedaj mora parnica iti s poti jadrenici.

Člen 21.

Kadar mora iti po kateremkoli teh pravil ena izmed dveh ladij s poti drugi ladji, tedaj mora druga obdržati svoj tek in svojo brzino.

[Kadar je vsled temotnega vremena ali iz drugih vzrokov taka ladja tako blizu druge, da se s kretanjem ladje, ki je dolžna iti s poti, ne more zabraniti nevarnost, da ne bi trčili druga na drugo, tedaj mora tudi prva ladja opraviti tako kretanje, ki je najbolj primerno, da se zabrani, da ne trčita ladje vkupe. (Prim. člen 27. in 29.)].

Člen 22.

Vsaka ladja, katera je po teh predpisih dolžna, iti drugi ladji s poti, ne sme, če to dopuščajo okolnosti, prekrižati teka druge ladje pred njenim plečem.

Člen 23.

Vsaka parnica, katera je po teh predpisih dolžna, iti drugi ladji s poti, mora, ko se ji približa, zmanjšati, če treba, svojo brzino ali se ustaviti ali pa iti nazaj.

Člen 24.

Ne prikrajševaje kakega v teh predpisih obseženega določila, mora vsaka ladja, katera prehití drugo, iti s poti ladji, katero je prehitela.

Vsako ladjo, kateri se bliža drugi ladji iz meri, ki leži več kakor dve črti zadaj za prečno merjo te zadnje ladje, — to je iz take pozicije k ladji, katero misli prehiteti, da ne more po noči videti nobene od obeh stranskih luči te zadnje ladje, — je šteti za prehitevajočo. Nobena nadaljna prememba ogla med obema ladjama ne more iz prehitevajoče ladje napraviti križujočo po zmislu teh predpisov ali pa oprostiti prehitevajoče ladjo dolžnosti, da gre s poti ladji, katero je prehitela, dokler ni ona popolnoma šla mimo nje in ni popolnoma prosta.

Ker ne more prehitevajoča ladja po dnevu vselej gotovo vedeti, je-li bolj spredaj ali bolj zadaj od omenjene meri druge ladje, zato se mora, kadar ona dvoji o tem, šteti za prehitevajočo ladjo ter iti s poti.

Člen 25.

V ozki plovni vodi (vodotočih) se mora vsaka parnica, če je to varno in mogoče, držati tiste strani plovne vode ali srede vodotoča, ki leži od ladje na pravo.

Člen 26.

Plovoče jadrenice morajo iti s poti tistim plovilom na jadra ali ladjicam, ki love ribe z mrežami ali vrvmi. To določilo ne daje nobenemu plovilu ali ladji, ki lovi ribe, pravice, zastavljati plovno vodo, ki jo rabijo druge ladje kakor ribiška plovila in ribiške ladjice.

Člen 27.

Pazeč in razlagajoč sprednja pravila se je ozirati na vse nevarnosti plovstva in nevarnosti, da trčita dve ladje vkupe, ter tudi na take posebne okolnosti, po katerih bi vtegnilo biti potrebno, odstopiti od zgoranjih pravil, da se odvrne neposredna nevarnost.

Zvočna znamenja za ladje, ki vidijo druga drugo.

Člen 28.

Besedi: „Kratek zvok“, kateri se rabita v tem členu, pomenita zvok, ki traja blizu pol sekunde.

Kadar vidita dve ladji druga drugo, tedaj mora plovoča parnica, ki ima po tukaj danih predpisih pravico in dolžnost, oditi v drug tek, naznaniti to premembo meri z nastopnimi znamenji iz svoje brizgalke ali sirene, namreč:

Kratek zvok pomenja: „Jaz grem v mér na pravo“.

Dva kratka zvoka pomenjata: „Jaz grem v mér na levo“.

Trije kratki zvoki pomenjajo: „Moj stroj gre s polno silo nazaj“.

Dolžnost primerne opreznosti.

Člen 29.

Noben teh predpisov ne oprošča ladje, njenega lastnika, vodnika ali moštva nasledkov kake nemarnosti v imetju luči ali v rabi znamenj, ali nasledkov tega, da se je zanemaril primeren izgled, ali pa nasledkov, da se je zanemarila kaka po navadni mornarski šegi ali po drugačnih okolnostih primera zahtevana naredba opreznosti.

Pridržek gledé predpisov za pristanišča in za plovstvo po notranjih vodah.

Člen 30.

Noben teh predpisov ne prikrajšuje vejavnosti takih posebnih predpisov, ki jih v pravi obliki izda državno oblastvo zastran plovstva v katerem koli pristanišču, po kateri koli reki ali v notranjih vodah.

Znamenja sile.

Člen 31.

Kadar je ladja v sili in zahteva pomoči od drugih ladij ali z brega, tedaj se uporabljajo ali kažejo ta le znamenja vkupe ali pa posamez, namreč:

Po dnevu:

1. Strel iz kanonov (topov) ali druga pokalna znamenja v presledkih blizu ene minute.

2. Znamenje sile *N. C.* mednarodne knjige o znamenjih.

3. Znamenje, v daljavo, sestojéce iz četverooglate zastave s kroglo vred ali z rečjo, ki je krogli podobna, nad zastavo ali pod zastavo.

4. Nepretrgano trobljenje na nastroj za dajanje znamenja za meglo.

Po noči:

1. Strelji iz kanonov (topov) ali druga pokalna znamenja v presledkih blizu ene minute.

2. Zublji (plameni) na ladji (kakor od goreče kotranove bečve ali oljne bečve itd.).

3. Rakete ali svetilne kroglice, ki mečejo zvezde raznih barev in vrst, spuščane posamez v kratkih presledkih.

4. Nepretrgano trobljenje na nastroj za dajanje znamenja za meglo.

Izvršitvena določila.

Člen 32.

Na vsaki ladji, imajoči nad pet bečev kosmate prostornosti, mora biti po en izvod tega ukaza, katerega je na zahtevo mornarskega urada (pristanskega in konzularskega urada) pokazati.

Člen 33.

Prestopki določil tega ukaza se kaznujejo, v kolikor ni dotičnih dejanj kaznovati po občinih kazenskih zakonih, z denarjem do dvesto goldinarjev ali z zaporom od 6 ur do 14 dni.

Člen 34.

O kazenskem postopanju veljajo sploh tista določila, ki so sploh v moči zastran kaznovanja prestopkov morske policije.

V stvareh, obravnavanih v tem ukazu, so mornarski uradi (pristanski uradi, konzularski uradi) I., morsko oblastvo II. in trgovinsko ministrstvo III. stopinja.

Kadar potrdi II. stopinja razsodilo I. stopinje, če tudi z olajšbo kazenske izmere, ni več nadaljnega priziva.

Pripadajoče globe tečejo v marinski podporni zaklad.

Člen 35.

Ta ukaz zadobi moč s 1. dnevom julija 1897. l.

Od tega dne počenši izgube moč ukazi trgovinskega ministrstva z dne 20. januarja 1880. l.

(drž. zak. št. 10), z dne 15. januarja 1882. l. (drž. zak. št. 7) in z dne 15. maja 1875. l. (drž. zak. št. 77), zadnja dva ukaza v toliko, v kolikor se našata na znamenja sile.

Glanz s. r.

Dodatek.

Posebni predpisi, kako je imeti luči na ribiških plovilih.

I.

Ribiška plovila na vesla ali jadra morajo ob plovbi in pa kadar nimajo mrež ali vrvi v vodi, imeti od sončnega zahoda do sončnega vzhoda svetilnico z zeleno lučjo na eni in z rdečo lučjo na drugi strani pripravljeno, da jo je lahko rabiti takoj; to svetilnico je, če se jim približajo druge ladje ali če se one približajo drugim ladjam, ob pravem času, da se odvrne nevarnost, da bi ladje ne trčile vkupe, pokazati tako, da ne bo zelene luči videti z leve, rdeče luči pa ne s prave strani. Tako plovilo mora, če je ladja prehiteno, kazati z zadka belo ali migljajočo luč.

II.

Za ribarjenje uporabljane ladjice (barke) na vesla ali jadra morajo ob plovbi in pa kadar nimajo mrež ali vrvi v vodi, imeti od sončnega zahoda do sončnega vzhoda belo luč pripravljeno, da jo je lahko rabiti takoj, ter jo začasno in o pravem času izpostaviti, da se zabrani, da bi na nje ne trčila kaka druga ladja.

III.

Ribiška plovila na vesla ali jadra in za ribarjenje uporabljane ladjice (barke) na vesla ali jadra morajo, tako kadar plovejo z izvrženimi mrežami in vrvmi, kakor tudi, kadar stoje pri njih na miru, imeti od sončnega zahoda do sončnega vzhoda jasno belo luč, katero je videti s vsakega, eno morsko miljo na okrog oddaljenega mesta. Mimo tega jim je, če se to zdi namenu primerno, tudi dopuščeno, pokazovati od časa do časa migljajočo luč.

IV.

Vsa za ribarjenje uporabljana plovila in ladjice morajo zasidrane imeti od sončnega zahoda do sončnega vzhoda svetlo belo luč, katero je videti s vsakega, eno morsko miljo na okrog oddaljenega mesta.

Glanz s. r.